

วารสาร สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
Journal of Social Sciences and Humanities

ปีที่ 46 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2563

วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อวารสาร	วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ส่วนวิชาศึกษา)	ISSN 0125-2860
กำหนดเผยแพร่	2 ฉบับต่อปี ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม	
เจ้าของ	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	
วัตถุประสงค์	1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้ที่สนใจทั่วไป ได้ถือโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัย 2. เป็นแหล่งในการเสนอผลงาน รวมทั้งแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ความคิดเห็นทางวิชาการและวิธี ขั้นตอนในการพัฒนาการศึกษา และการวิจัยในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	
ขอบเขตเนื้อหา	บทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาวิทยา สังคมวิทยา มนุษยวิทยา ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ บัณฑิตศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	
สถานที่ติดต่อ	ห้องปฏิบัติการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ อาคาร 4 ชั้น 7 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถนนรามคำแหง แขวง เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 Email : sockujournal@gmail.com Facebook : Journal of Social Sciences and Humanities Website : https://www.tci-thaijo.org/index.php , http://www.research.soc.ku.ac.th/ โทรศัพท์ : 02-561-3480 ต่อ 222 โทรสาร 0-2561-3728	
ราคา	150 บาท	
ภาษา	วรรณปัจจุบัน	

- กองบรรณาธิการจะไม่ใช้สิทธิในการพิจารณาและตัดสินการตีพิมพ์ในวารสาร
- ทั้งนี้และขอคิดเห็นดังปรากฏในบทความด่าง ๆ ขอสงวนสิทธิ์ ไม่รับบทความที่เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยและ
ไม่มีส่วนรับผิดชอบใด ๆ ผู้ประสงค์จะนำเสนอความเห็นทางความคิดในเผยแพร่ต่อ ต้องได้รับอนุญาต

ສົນຄະນະຄາສົຕຣແລະມະນຸ່ຍຄາສົຕຣ

ຄະນະສົນຄະນະຄາສົຕຣ ມາຫວິທາລັ້ງເກະຊີຕະຄາສົຕຣ

ຜູ້ອໍານວຍມຸ່ນື່ງປະຈຳກອງອະນາໄສກາ	
ຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ວິໄນາໂພ ບູນນາດ	ຮາບບັນດີ
ຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ວິໄນາໂພ ທະກະປະເວົງ	ມ.ເກະຊີຕະຄາສົຕຣ
ຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ສຸກາງຕີ ຈັນທະວັນຍີ	ຈຸ່າລົງກຣດມະຫວິທາລັ້ງ
ຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ອັນທີ ກາຍຸຈຸນພັນຂົງ	ມ.ເຊີຍຈິໄທ
ຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ໄຣຍັນຕີ ໄຊຍົກ	ຈຸ່າລົງກຣດມະຫວິທາລັ້ງ
ຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ອິກິດິພົມ ມກຣາກິວມຍີ	ມ.ເກະຊີຕະຄາສົຕຣ
ຮອງຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ຖຸກວຽການທີ	ມ.ອຮຽນຄາສົຕຣ

ທີ່ປຶກຂາກອງອະນາໄສກາ:

ຄະນະຕີຄະນະຮັບຄົມຄາສົຕຣ	ທີ່ປຶກຂາ
ຮອງຄະນະຕີຝາຍວິຫາກາ	ທີ່ປຶກຂາ
ຜູ້ໜ້າຍຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ໄສວັດທີ ອະລາງ	ທີ່ປຶກຂາ

ອະນາໄສກາ

ຮອງຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ກັ້ງສົດາອ ເງົາວິວຈັນຖຸ	ມ.ເກະຊີຕະຄາສົຕຣ
---	-----------------

ຜູ້ໜ້າຍອະນາໄສກາ

ຜູ້ໜ້າຍຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ອິກິດິພົມ ນັບຖາວອນ	ມ.ເກະຊີຕະຄາສົຕຣ
---	-----------------

ກອງນໍອນໄສກາ

ຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ວູ້ຍັຍ ສົມື່ອງໃຈໄກ	ມ.ເຊີຍຈິໄທ
ຮອງຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ພັ້ນວິໄກ ສີວຸນທະ	ມ.ນະວຸດ
ຜູ້ໜ້າຍຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ດູ້ຍົງຕີ ເຈີຍສູງ	ມ.ອືສເຕີວິນແອເຊີຍ
ຜູ້ໜ້າຍຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ກິດິພົມ ອູນໄທ້ຍ້	ມ.ຄົວິນຄົວທ່ວງໄວ້
ຜູ້ໜ້າຍຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ອັຈົດວາ ວັດຍຸດອະຮັມ	ມ.ຕິລປາກ
ຜູ້ໜ້າຍຄາສົຕຣາຈາກຍົກຕິຖຸນ ດຣ.ວັກ ຖຸນທາງວົງ	ມ.ເກະຊີຕະຄາສົຕຣ

วารสาร

ปีที่ 46 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563)

สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภิรดา ร้อยรัตน์	ม.เกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สหริษา กานต์อินทร์	ม.เกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภาวดี รีรัณอก	ม.เกษตรศาสตร์
ดร.ศิรยาภรณ์ เจริญรัตน์ (สำนักอุดมศึกษา)	บุคลากรกรณีมหาวิทยาลัย
ดร.วันวิรรณ์ วนิชย์อนุม	ม.ธรรมศาสตร์
อาจารย์ ดร.อุดมโชค อาษาวิมลกิจ	ม.เชียงใหม่
อาจารย์กานต์จนา เก่งไชค์รัตน์	ม.ธรรมศาสตร์

ผู้ประสานงาน

นางสาวชัยณุมาส สุคติพงศ์	ผู้ช่วยผู้จัดการวารสาร
นางสาวพิพิชญา สารกิริย์	เลขานุการกองบรรณาธิการ
นางสาวอัญชนา ต้อมแสง	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวเกวwin ยุทธ์โภคิษา	ผู้ช่วยเลขานุการ
นายวรรณโชค เพียนคำ	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวปิยะรัตน์ คล้ายแม้ม	หัวข้อมูลฯ

บทบรรณาธิการ

ท่ามกลางความยากลำบากที่มีภูมิภาคติดต่อช่วงกันเพริญปัญหาจากวิกฤติสภาพภูมิอากาศ (Climate Crisis) และโรคอุบัติใหม่อย่าง COVID - 19 ทำให้เราได้ตระหนักรถึงความสำคัญของการบูรณาการความรู้ต่าง ๆ ทั้งในมิติวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและมิติด้านสังคมศาสตร์ที่มีภูมิภาคติดต่อช่วงกัน รวมถึงการตระหนักรู้ที่ยกับการรับและส่งต่อข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งการรู้เท่าทันสืบสานและดิจิทัล กลายเป็นสมรรถนะที่สำคัญของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 โดยบทความพิเศษของ ศาสตราจารย์ ดร. ชุติมา สจajanันท์ เรื่อง ความคาดหวังเรื่องสารสนเทศในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ได้นำเสนอพื้นฐานของกรอบแนวคิดและพัฒนาการของความคาดหวังสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนความเข้าใจผ่านแนวร่องศาสตร์และงานศึกษาแขนงต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาผลเนื่องผู้มีความคาดหวังสารสนเทศความคาดหวังใช้สืบและความคาดหวังเรื่องดิจิทัล ในสภาพแวดล้อมดิจิทัล

ในการสารดับบันนี้ ประกอบด้วยบทความวิชาการ 4 เรื่อง บทความวิจัย 6 เรื่อง และบทแนะนำหัวหนังสือ ดังนี้

บทความวิชาการ เรื่อง การรู้ตัวเอง: ดุลยภาพจากสามศาสตร์เพื่อการขยายตนให้ศักดิ์ศรีการรู้ตัวเองในศตวรรษที่ 21 โดย ชญาณิคár เมฆาสิทธิ์วิจุล ได้สะท้อนความเข้าใจต่อเครื่องมือทางการรู้ตัวเองความเมินเหลือตัวในศตวรรษที่ 21 ผ่านการวิเคราะห์ด้วยศาสตร์ 3 ศาสตร์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อุรุกิจจะห่วงประเทศไทย และเศรษฐศาสตร์การเมืองระหว่างประเทศ บทความวิชาการ เรื่อง ความเมินศูนย์กลางของอาเซียน: การส่งเสริมความเขื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนและกระบวนการตัวกันทางภูมิภาค โดย จรินทร์กิจพิทย์ สายมองคละเพชร ได้นำเสนอการพัฒนาความเมินศูนย์กลางของอาเซียนผ่านการสร้างความเขื่อมโยงระหว่างกันในภูมิภาค ด้วยการพัฒนาระบบการเดินทางรถไฟฟ้ายังคงคิงค์บอร์ด-คุณหมิง (SKRL) ในขณะที่ บทความวิชาการอีก 2 เรื่อง ได้นำเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ คือ บทความวิชาการ เรื่อง ศึกษาเรื่องเพื่อนมนุษย์และการตอบโต้ภาระทำที่รุนแรงของ ขั้นมาฟ อาเรนล์

พรานช์ พานทอง และ อันนาที อารนเด็ตต์ เพื่อตั้งค่าถอดว่า ความรุนแรงควรยอมรับในฐานะสิ่งจำเป็น หรือมองว่าความรุนแรงเป็นสิ่งไม่ดี แต่ก็ต้องมีการตัดสินใจว่า “ชีวิตอัศจรรย์ของเมืองเจ้ามิน บัตตัน” บทเรียนจากความเจ็บป่วยสุขภาพตาย โรคภัยชราไนเด็กและโรคฟาร์ซินโดยรวมกับหลักการอบรมน้ำมุสติ (การระลึกถึงความตาย) โดย พัชรีนี แสนไชย ได้นำเสนอเรื่องราวของคุณค่าของชีวิตผ่านภาษาพยัคฆ์ เรื่อง “ชีวิตอัศจรรย์ของเมืองเจ้ามิน บัตตัน” รวมทั้งวิเคาะห์ที่ผ่านกรอบและเกิดจากทุกศาสตร์อย่างหลักการอบรมน้ำมุสติ เพื่อนำไปสู่การเข้าใจสภาวะของชีวิตมนุษย์ที่เกิดขึ้น

สำหรับบทความวิจัยส่วนใหญ่ในฉบับนี้ เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประชากรเป้าหมายวัยเรียน และวัยทำงาน ได้แก่ บทความวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเลือนแบบ สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะชีวิตกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดย ชวัญชนก เคนสี และ สุปานี สนธิรัตน ซึ่งนำเสนอผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขนัยสำคัญต่อประเทพดุติกรรมการเสี่ยนแบบ สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะชีวิต และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตหนองจอก กรุงเทพฯ บทความวิจัย เรื่อง การกล้าแสดงออกที่เหมาะสม ความคาดหวังของมัธยม และรูปแบบการเพรียญปัญญาการอุปถัมภ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งนี้ในกรุงเทพมหานคร โดย วนิชชา บุญชากร และ เคลิมสวัสดิ์ สิงท์วี ได้นำเสนอผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไข ระดับการกล้าแสดงออกที่เหมาะสม ระดับความคาดหวังของมัธยม และรูปแบบ การเพรียญปัญญาการอุปถัมภ์ เพื่อสะท้อนบางแง่มุมของประเทพดุติกรรมการเสี่ยนแบบ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และ บทความวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบใช้ โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอผลงาน โดย รีรัพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และ เคลิมสวัสดิ์ สิงท์วี ได้นำเสนอผลการศึกษาจากการเพรียญเทียนการเรียนรู้ด้วย การนำเสนอของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบโครงงานเป็นฐานเพื่อสะท้อนให้เห็นว่าการศึกษาในรูปแบบดังกล่าวเป็นหนึ่งในแนวทางที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างการเปลี่ยนแปลงตนเองในทำนองได้ ไขข้อสงสัยที่ บทความวิจัยของ อพियา เล็กประทุม และ เคลิมสวัสดิ์ สิงท์วี นำประเด็น

ที่เกี่ยวข้องกับประชารัฐเป้าหมายวัยทำงาน เรื่อง แรงงานใช้ในการทำงาน ความสอดคล้องระหว่างชีวิตกับการทำงานและความมุ่งพันต่อองค์กรของพยาบาลอาชีวภาพในโรงพยาบาล เอกชนและหนึ่ง ซึ่งนำเสนอผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องไข่ที่มีนัยสำคัญต่อการทำงานและการสร้างความมุ่งพันในองค์กรของผู้ประกอบวิชาชีวภาพหมายเหตุนี้ เพื่อเป็นแนวทางต่อการสร้างดุลยภาพของการดำเนินชีวิตและการทำงานอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ บทความวิจัยอีกกลุ่มนี้นั้นนำเสนอบรรเด็นเรื่องการพัฒนาและผลกระทบจากการพัฒนา ได้แก่ บทความวิจัย เรื่อง ชุมชนชั้นทางการไฟกับผลกระทบจากการสร้างอิฐในประเทศคุณ ศึกษากรณีชุมชนชั้นทางการไฟ อ่าเภอเมือง จังหวัดชลบุรีกัน โดย ชีติญา เทสอัน ได้นำเสนอเรื่องราวของชุมชนที่ถูกอัดย้ายย้ายออกจากไฟ อ่าเภอเมือง จังหวัดชลบุรีกัน ในฐานะที่นี่ในผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการไฟฟ่างคู่ จนนำไปสู่ผลกระทบต่อชุมชนของประเด็นผลกระทบและแนวทางการจัดการปัญหาของชุมชน ทั้งจากการต่อสู้การต่อรอง และการสร้างที่นี่ที่เพื่อสร้างศักยภาพของชุมชน เพื่อสร้างความสัมพันธ์เชิงอ่อนน้อม日在การต่อรองกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนบทความวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาแม่ห欢喜จากในสาธารณะรูปแบบชีวิตโดยประชาชนชาวไทย จันทร์สิดา พรหิพย์ และ ภัทรธิรา ผลงาน ได้นำเสนอผลการศึกษาในประเด็น การพัฒนาบทบาทสตรีในสาธารณะรูปแบบชีวิตโดยประชาชนชาวไทย ผ่านการถ่ายภาพช่องสgapเมญญาและความต้องการของแม่ห欢喜ชาว การพัฒนาอยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาแม่ห欢喜ชาว และผลของการนำยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาแม่ห欢喜ชาวไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อศึกษาและทำความเข้าใจต่อประเด็นการพัฒนาบทบาทสตรีในประเทศไทยเพื่อนำมา

ส่วนท้ายที่สุด ได้นำเสนอบทแนะนำหนังสือ 2 เรื่อง คือ บทแนะนำหนังสือ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์: ภาพรวมการวิจัย โดย พิจักษณ์ ภู่ตะกูล ที่ได้นำเสนอสาระสำคัญในบทต่าง ๆ ของหนังสือเล่มนี้ และชวนพื้นที่นิจและตั้งค่าตามต่อประเด็นการรับเคลื่อนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ทั่วโลก กลางสถานการณ์ความท้าทาย ของสังคมโลกปัจจุบัน และ บทแนะนำหนังสือ เรื่อง การบริหารความเสี่ยงภัย และการประเมินภัยในศตวรรษที่ 21 โดย ໄลโอล ศักดิ์วิรพงศ์ ได้นำเสนอเรื่องราวจากหนังสือ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้กับสถานการณ์รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อบริหารความเสี่ยงภัยในสังคมปัจจุบัน อันเป็นเรื่องราวที่น่าทึ่งร่วมกับปรากฏการณ์

ทางสังคมได้อย่างดี ขณะนี้ คือ การท้าประทับใจของผู้คนในสังคมท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 อันเนื่องต่อการสร้างความเข้าใจ หรือก้าวหนัดศิริทางของการบริหารความเสี่ยงภัยที่เกิดขึ้น

วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ยังคงให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ ที่หลากหลายในทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยเชื่อว่าความหลากหลายทางวิชาการนี้ย่อมเพิ่มมิติของสังคมขึ้นและเพิ่มความสำคัญในการท้าความเข้าใจต่อสถานการณ์ ตลอดจนและแนวทางแก้ปัญหาความชัดเจ็บและความรุนแรงในสังคมปัจจุบัน ผู้สนใจสามารถอ่านบทความเพื่อรับการพิจารณาที่พิมพ์ตามรายละเอียดการส่งมาความที่อยู่ท้ายเล่ม

รศ.ดร.กัจสุดา เชาว์วิฒนกุล
บรรณาธิการ

วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES AND HUMANITIES

สารบัญ Content

บทความพิเศษ	1
ความฉลาดรู้เรื่องสารสนเทศในสภาพแวดล้อมดิจิทัล	
อุตสาหกรรมที่	
บทความวิชาการ	
ศึกษาเบื้องต้นแนวคิดการตอบโต้การกระทำที่รุนแรงของ บ้านนาฟ์ อารอนเตอร์ และ ฟรานซ์ ฟานเนช	18
ผ่าน นวัต	
ภาพอนาคต “ชีวิตอัศจรรย์ของมนจามิน บัตตัน”	44
บทเรียนจากความเจ็บป่วยสู่ความตาย โรควัยชราในเด็ก และโรคไฟเกรินโดยกับหลักการมรณานุสติ (การระลึกธิจความตาย) พัชนี แสงไชย	
ความเป็นศูนย์กลางของอาเซียน: การส่งเสริมความเรื่องประโยชน์ทางกัน ในอาเซียนและภารตะตัวกันเทาอย่างมีภาค	68
จริงหรือพิพิธ สาย Mengคละเพชร	
การทุตใหม่: ดุลยภาพจากสามศาสตร์	
เพื่อการขยายโน้ตศิริต่อการทุตในศตวรรษที่ 21	90
ชนวนิคิร์ เมอาสิกิริวิภาล	

ความเป็นศูนย์กลางของอาชีวะ: การส่งเสริมความเรื่องโดยระหว่างกัน
ในเลขาเชื่อมและก้าวรวมตัวกับทางภูมิภาค
จรินทร์พิพิธ์ สัยมงคลเพชร

การทุตใหม่: ดุลยภาพจากสามศาสตร์
เพื่อก้าวข้ามโน้ตคนต่อการทุตในศตวรรษที่ 21
ชญาณิคาร์ เมฆาสิทธิ์รัติกุล

บทความวิจัย
พฤติกรรมการเลือนแบบ สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะชีวิตเฉียบหายาก
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
ชัยญาณ เคนสี และ สุปันนิ สนธิรัตน

การกล้าแสดงออกที่เหมาะสม ความฉลาดทางอารมณ์ การอุกรั้งแก้ของนักเรียน 146
มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
มนีรีรา บุญชากร และ เดลิมชัย ลิงท์วี

แรงจูงใจในการทำงาน ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน 174
และความอยู่พ้นตัวของตัวของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง
อพิตยา เล็กประทุม และ เดลิมชัย ลิงท์วี

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 218
ด้วยการนำตนเอง
ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และ เดลิมชัย ลิงท์วี

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ด้วยการนำคนเชิง มีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และ เสนกิมชวัญ สิงห์วี	218
ชุมชนวัฒนธรรมไทยกับผลกระทบจากการสร้างสรรค์ฯ ไฟแรงคู่: ศึกษากรณีชุมชนวัฒนธรรมไทย อ่าเมกอเมือง จังหวัดขอนแก่น ธิติญา เทลารัน	254
อุทกรศาสตร์การพัฒนาแม่ภูมิจราจลในสานารถเมืองประชาริปฯ ไถอยประชาราษฎรฯ 290 จันทร์ไสเดา พฤกษาพย์ และ ภัทรธิรา ผลงาม	290
บทแนะนำหนังสือ กลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบัณฑุ์: ภาพรวมการวิจัย พิจักษณ์ ภู่ตระกูล	322
การบริหารความเสี่ยงภัย และการประกันภัยในศตวรรษที่ 21 ได้ໄล ศักดิ์วรวงศ์	341

ภาพยนตร์ “ชีวิตอัศจรรย์ของเบนเจมิน บัตตัน”
บทเรียนจากความเจ็บป่วยสู่ความตาย โรควัยชราในเด็ก
และโรคฟาร์ซินโตร์กับหลักการมรณานุสติ
(การระลึกถึงความตาย)

The Film “The Curious Case of Benjamin Button”
Lessons from Illness to Death the Progeria and
Fahr Syndrome with the Principles Meditation
on Death (Morananusati)

พัชนี แสนไชย*

Patchanee Sanchai

บทคัดย่อ

โลกของภาพยนตร์ถูกสร้างขึ้นมาทำหน้าที่ของมันในหลากหลายมิติ อีกทั้งมีมิติ
คือ การเขื่อมโลกของภาพยนตร์เข้ากับโลกแห่งความเป็นจริง โดยมนุษย์สามารถ
ได้รับบทเรียนเหล่านี้ได้จากภาพยนตร์ อย่างเช่น The Curious Case of
Benjamin Button: ชีวิตอัศจรรย์ของเบนเจมิน บัตตัน เป็นภาพยนตร์ที่ชนะรางวัล
ออสการ์ถึง 3 รางวัล ภาพยนตร์ได้สะท้อนเรื่องราวและการตราะหนังที่น่าเทินน่าทึ่งคุณค่า

* สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัลเมดีมี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
Department of Film and Digital Media, Faculty of Manage Science, Bangkok Rajabhat University, Corresponding author, E-mail: khingpatoha19@gmail.com

ของเรื่ิวิต การเกิด แก่ เจ็บ ตาย แค่เป็นเมมโมรี่จากวัยชราสูรีย์หาร ก และมุ่งหน้า สู่ความตายได้เช่นเดียวกันทุกวัย โครงสร้างการเล่าเรื่อของภาษาพยนตร์ (Narration of film) มีการวางแผนเรื่องและวิธีคิด ทั้งการออกแบบตัวละคร แก่นเรื่อง (Theme) ความสัมภัย (Confliot) ทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของหลักคำสอนศาสนา เช่น ความเชื่อ และศรัทธา ความรักแบบไม่ต้องครอบครอง การปล่อยวาง การเข้าใจสัจธรรมของโลก ในนี้ ดังเช่น ประโยคที่ว่า We all die in diaper (เราทุกคนเกิดตายในผ้าอ้อมกันทั้งนั้น) โรคที่ตัวละครเป็นเจ้ามีน บัตตัน ป่วย คือ โรควัยชราในเด็ก (Progeria) ส่งผลทำให้เด็กคนดังกล่าวมีสภาพลักษณะแก่

จากโรคที่ป่วยในภาษาพยนตร์สูตรโดยมีผู้ป่วยมีลักษณะ อาการคล้าย ๆ ที่ตัวละครป่วยโดยโรคดังกล่าวสามารถหาซ้อมและสืบค้นซ้อม ได้หลากหลายและมีซ้อมที่เป็นภาษาไทย แต่ยังมีอีกหนึ่งโรคที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน แต่เกิดขึ้นทางสมองของมนุษย์และไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง คือ โรคฟาร์ซินโตรม (Fahr Syndrome) ความไม่รู้เที่ยวกับโรค คือ ความน่ากลัวรูปแบบหนึ่ง สิ่งเดียว ที่จะทำได้ คือ การยอมรับในความเป็นจริงและใช้วิธีคิดแบบใหม่แก่นภาษาพยนตร์ (Theme) การเห็นคุณค่าของเรื่ิวิต การเพิ่มภูมิคุ้มกันความจริง สุดท้ายมนุษย์ทุกคน ต้องพลัดพรากและต้องตาย ไม่ว่าผู้นั้นจะป่วยหรือไม่ป่วย เด็กหรือผู้ใหญ่ทุกคน ยอมเดินทางสู่สวรรคาลัยแห่งความตายเช่นเดียวกับทุกคน โดยใช้หลักการคิดแบบมองหา nucleus (การระบุสิ่งที่เป็นศูนย์กลาง) เป็นเครื่องมือช่วยนำทางสู่ความตาย

ค่าสำคัญ: การวิเคราะห์โครงเรื่องภาษาพยนตร์เรื่ิวิตอศจรรย์ของเจนจา มีน บัตตัน, โรคฟาร์ซินโตรม, การมองหา nucleus (การระบุสิ่งที่เป็นศูนย์กลาง)

Abstract

The world of films was created to act its duties in various dimensions. One of dimensions is to connect the world of films to the real world. Humans can gain lessons learned from *The Curious Case of Benjamin Button*, a film that won three Oscar awards. This film reflects the story of realizing and appreciating the value of life, birth, aging, pain, and death, the changes from aging to infancy, and the possibility to reach the death. For the narration of this film, main characters, theme, and conflict were designed based on religious teachings such as belief and faith in God, love without desire to possess, detachment, understanding of the truth of this world, as shown in the sentence "We all die in diaper". Benjamin Button, the main character was sick with Progeria, making him looked like an old person.

From the world of film to the real world, some patients are noticed to have similar symptoms to Benjamin Button's symptom. Information about this disease could be found and searched from various sources including Thai sources. However, there is a disease with same symptom affecting human brain. It is less known. Such disease is Fahr Syndrome. No knowledge about the disease is considered as a fear. Accepting the reality is only one thing. Living life in the same way as in theme of the film, appreciation of life, and confrontation with the truth are important to be considered. Finally, all humans must be separated and die. All will die, regardless of health status or age. Humans shall hold Morananusati (meditation on death) towards the death.

Keywords: Film structure analysis, the Curious Case of Benjamin Button, Fahr Syndrome, Morananusati (meditation on death)

บทนำ

เมื่อหลายปีก่อนหลายคนคงเคยได้รับ福音ตามตัวเรื่องเด็กชายเกิดมาหน้าตาเหมือนผู้สูงอายุแต่เมื่อเติบโตกลับดูเด็กขึ้นเรื่อย ๆ แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถหายดูเวลาแล้วหนีจากความตายได้ วิธีคิดของ福音นั้นเรื่องดังกล่าวมีวิธีคิดที่สลับทั่งเวลาของมนุษย์ จากวัยหรา กวัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา ก่อนเดินทางสู่ความตาย กลับเปลี่ยนแปลงของสันัสนี้ก็ต่างเป็นวัยชรา วัยผู้ใหญ่ วัยรุ่น วัยเด็ก และวัยหรา ก่อนเดินหน้าสู่ความตาย เช่นกัน 福音นั้นเรื่องดังกล่าวมีเรื่องราว "The Curious Case of Benjamin Button: ชีวิตอัศจรรย์ของมนามิวน บัตตัน" เป็น福音นั้นแนวDRAMATICA ก้าวันโดยเดวิด พินเชอร์ สร้างจากเรื่องสั้น ชื่อ "The Curious Case of Benjamin Button" ของ เอฟ. สกอตต์ ฟิตช์เจอรัลด์ ที่พิมพ์ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1921 福音นั้นเรื่องราวในสหราชอาณาจักรและเยอรมนี พ.ศ. 2551 และเข้าฉายในประเทศไทยเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 นำแสดงโดยแมริด พิตต์ ซึ่งรับบท มนามิวน บัตตัน ชายที่เกิดมาเมื่อปีร่างหน้าตาเหมือนผู้สูงอายุ ร่วมด้วย เดต แอนดี้เซตต์และทิลดา สวีนตัน

ใน ค.ศ. 2008 福音นี้ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์ 13 สาขา รวมทั้งสาขาวิชา福音ยอดเยี่ยม ผู้ก้าวขึ้นยอดเยี่ยม นักแสดงนำชายยอดเยี่ยม และนักแสดงสมชายหาญยอดเยี่ยม และชนะรางวัลออสการ์ 3 รางวัล คือ รางวัลออสการ์ สาขาวิชา ก้าวขึ้นยอดเยี่ยม, สาขาวัสดุกัยยอดเยี่ยม และ สาขาวิชาเทคนิคสมจริงยอดเยี่ยม (RottenTomato, 2018)

福音นั้นเรื่องดังกล่าวได้สะท้อนเรื่องราวและการตระหนักรู้ถึงคุณค่าของชีวิต การเกิด แก่ เจ็บ ตาย เพียงแค่福音นั้นนำมาถ่ายทอดและเปลี่ยนแปลงของช่วงเวลาใหม่ ทำให้เก็บเกี่ยวชีวิตอีกทีหนึ่งรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตามเส้นร้อยของทุกคนก็มีจุดหมายปลายทางเข่นเดียวกันและรอเวลาที่รักจะมาถึงทันที ความตาย

ภาพที่ 1 ภาพพยนตร์เรื่องชีวิตอัคคจรรย์ของเบนจาмин บัตตัน

ที่มา: *The Curious Case of Benjamin Button*, (2008)

ภาพพยนตร์เรื่องชีวิตอัคคจรรย์ของเบนจาмин บัตตัน ได้สะท้อนมุมมองการเล่าเรื่องความตายของสังคมตะวันตกที่สอดคล้องและใกล้เคียงกับหลักค่าสอนของศาสนาพุทธ ในประดิษฐ์เรื่องมนากุสติ การระลึกถึงความตายในขณะที่ยังไม่ได้ตาย เป็นทางเลือกธิคิจการเล่าเรื่องของนาพยนตร์ซึ่งมีความน่าสนใจและทำให้เกิดความเข้าใจมากกว่าเดิม ซึ่งโดยแท้จริงแล้วความตายมีความหมายเกี่ยวกับความตายที่เรียกว่าชีวิตหลังความตาย ยิ่งใหญ่กว่าชีวิตที่อยู่บนโลกใบนี้ซึ่งแตกต่างจากความตายที่ให้ความสำคัญกับชีวิตที่เป็นปัจจุบันมากและ การเตรียมพร้อมสำหรับการตายที่ยังไม่ถึง

นอกจากมุมมองการใช้หลักพระพุทธศาสนาเล่าเรื่องผ่านสังคมตะวันตกแล้ว ภาพพยนตร์ยังถ่ายทอดศิลปะภาพพยนตร์ (Art) ด้านการออกแบบภาพพยนตร์ (Production Design) และด้านการกำกับซีรีส์ (Art Direction) ถ่ายทอด เนื้อหาภาพพยนตร์ผ่านศิลปะการเล่าเรื่องแบบภาพพยนตร์ได้สมจริง สร้างคุณค่า และสร้างประสบการณ์ให้กับผู้ที่รับชมภาพพยนตร์ไปทั่วโลก

โดยบทความเขียนนี้เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพพยนตร์ "The Curious Case of Benjamin Button: ชีวิตอัคคจรรย์ของเบนจาмин บัตตัน" ผ่านโครงสร้างการเล่าเรื่องนาพยนตร์ (Narration of film) เพื่อสะท้อนกลิ่นธิคิจการเล่าเรื่องของนาพยนตร์ทั้ง 7 องค์ประกอบ เพื่อวิเคราะห์มุมมองของผู้สร้างภาพพยนตร์

จากการรับชมภาพยนตร์เรื่อง "The Curious Case of Benjamin Button: ชีวิตอัศจรรย์ของเบนจามิน บัตตัน" ทำให้ผู้เขียนเกิดปัญญาเรื่องมรดกนาฏศิลป์ หรือการจะเลิกถึงความตายก่อนที่เราจะตาย พร้อมกับการใช้งานคำว่าด้านภาพยนตร์ มาใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องภาพยนตร์ (Narration of film) เพื่อถ่ายทอดและตอบแทนเรื่องที่ได้จากการรับชมภาพยนตร์ โดยอาศัยประสบการณ์ ส่วนตัวซึ่งมีอยู่โรควัยชาไนเด็ก (Progeria) ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ นำมาซึ่งมีอยู่ กับโรคฟาร์ซินโตรอม (Fahr Syndrome) ซึ่งเกิดขึ้นกับคนไข้สิช่องตัวผู้เขียน เกิดเป็นบทความวิชาการเรื่องนี้ขึ้นมา

ดังนั้น การรับชมภาพยนตร์ไม่ใช่สื่อมวลชนที่ให้ความบันเทิงอย่างเดียว แต่แอบซ่อนความลึกซึ้งและให้ความหมายแห่งชีวิตเอาไว้ด้วย

การวิเคราะห์โครงเรื่อง "The Curious Case of Benjamin Button: ชีวิตอัศจรรย์ของเบนจามิน บัตตัน"

โดยจะทำการศึกษาการเล่าเรื่องในระดับโครงสร้างซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กัน อย่างแพร่หลาย ในหนังสือ The Poetics ของอริสโตเติล ได้จำแนกประเภท ของการเล่าเรื่องบันเทิงคดีไว้ 2 ลักษณะ คือ 1) ส่วนการแสดง คือ การที่เหตุการณ์ เล่าเรื่องด้วยตัวของมันเอง เช่น การละคร และ 2) ส่วนการเล่าเรื่อง คือ การบอกเล่า เรื่องราวโดยมีผู้เล่า อาริสโตเติล หรือ นาราเลีย ซึ่งการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ก้าวเดิน มากจาก 2 สิ่งนี้ โดยการนำวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองชนิดมาผสมผสานกัน ผ่านเทคนิคเฉพาะ อันชั้นชั้นของสื่อภาพยนตร์ สำหรับวิธีการวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ ทำได้หลายวิธี (Louise Giannetti 1990: 82 อ้างในผลอรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539: 10)

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการวิเคราะห์โครงเรื่องผ่านวิธีการวิเคราะห์โครงสร้าง การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ (Narration of film) 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1) โครงเรื่อง (plot) คือ เหตุการณ์ทั้งหมดในเรื่องที่ดำเนินตั้งแต่ต้นจนจบ โครงเรื่องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งโดยปกติจะมีการล้ำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องเอาไว้

2) แก่นเรื่อง (Theme) คือ ความคิดหลักในการดำเนินเรื่องซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเล่าเรื่องเพื่อให้มีความเข้าใจถึงแนวคิดหลักของผู้เล่า ซึ่งลักษณะที่ปรากฏในเรื่อง อาจเป็นแท้จริงที่เกี่ยวกับศีลธรรม เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ ของมนุษย์ เรื่องอ่านฯ เป็นต้น

3) ความขัดแย้ง (Conflict) คือ องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของโครงเรื่อง ที่สร้างปมปัญหา การพันทางแก้ปัญหา ความขัดแย้งของตัวละคร คือ ความเป็นบริปักษ์ต่อกัน หรือความไม่ลงรอยในพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความประона หรือความตั้งใจของตัวละครในเรื่อง

4) ตัวละคร (Character) คือ บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องรา ในเรื่องเล่า นอกจากนี้ยังหมายถึง บุคคลลักษณะของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หน้าตา หรืออุปนิสัยใจคอของตัวละครด้วย

5) สถานที่ (Setting) คือ การถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ต้องการกัน และเพรำ เหตุการณ์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นโดยปราศจากสถานที่ไม่ได้ ดังนั้น สถานที่มีความสำคัญ เพราะท้าให้มีสถานที่รองรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่อง

6) สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) คือ ลักษณะการเล่าเรื่องในภาษาพยนตร์ มากมีการใช้สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) เพื่อสื่อความหมายอยู่เสมอ สำหรับ สัญลักษณ์พิเศษในภาษาพยนตร์ที่ใช้ในการสื่อความหมายนั้นประกอบไปด้วย สัญลักษณ์ทางภาษา และสัญลักษณ์ทางเสียง

7) มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) คือ การมองเหตุการณ์การเข้าใจ พฤติกรรมของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง หรือหมายถึง การที่ผู้เล่ามองเหตุการณ์ จากรูปในไกด์ชีด หรือจากการนอกในเรื่อง ซึ่งแต่ละจุดยืนมีความน่าเชื่อถือ แตกต่างกัน จุดยืนในการเล่าเรื่องมีความสำคัญต่อการเล่าเรื่องอย่างยิ่ง เพราะจุดยืน จะมีผลต่อความรู้สึกของผู้ชม และมีผลต่อการรับรู้อารมณ์ของผู้เดพเรื่องเล่า

จากการวิเคราะห์มุมมองของผู้สร้างภาษาพยนตร์ในการถ่ายทอดด้านหลัก มรณานุสติกับความเจ็บป่วย มีสาระสำคัญดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot)

การดำเนินเรื่องในตอนต้นเป็นการเล่าเรื่องถึงชีวิตตามอดีตหนึ่งที่มีอาชีพเป็นช่างซ่อมนาฬิกา เขายังมีภารรยาและลูกชาย ชีวิตของเขาก็จะมีความสมบูรณ์และดีพ้ออ แม้ความพิการจะดูเหมือนเป็นความพิเศษที่ตาม แต่สรุค์เดิมเติมให้แก่เข้าด้วยคำว่า “ครอบครัว” เขายังได้รับมอบหมายให้ทำงานพิการเรื่องใหญ่เพื่อนำไปแสดงเวลาประจำเมืองให้กับประชาชนและผู้คนที่สัญจรไปมา แต่แล้ววันหนึ่งลูกชายของเขายังออกไปรับเพื่อนที่ร้านพิการ ที่ร้านนี้มีจุดหมายมาถึงบ้านว่าลูกชายของเขายังได้รับมอบหมายให้รับภาระงานนี้ แต่ภาระงานนี้มีจุดหมายมาถึงบ้านว่าลูกชายของเขายังคงอยู่ในโลกไม่อั้นบรรจุไว้ด้วยเกียรติยศ เขายังไม่ยอมคิด แต่ต้องใจท่านพิการเรื่องใหญ่ให้สำเร็จและวันหนึ่งเขาก็ทำสำเร็จพร้อมกับการเปิดใช้งาน โดยมีผู้คนมารอชมและรอเบินลักษีพยาน ทว่านาฬิกาของเขากลับเดินตลอดหลัง โดยรายตามอุดได้กล่าวว่า “ผมตั้งใจทำให้หัวนาฬิกาเรื่องนี้เดินอย่างหลัง เพื่อที่ว่าลูกชายของผมจะได้กลับมาลืมจากสถานที่อันเป็นสงเคราะห์ กลับมาจากการลืมที่อันเติมไปด้วยความตาย ไม่มีการผลัดพราว จากลาและเหราได้ใช้ชีวิตอย่างเต็มชีวิตอีกครั้ง”

ภาพตัดมาในวันที่เป็นเจ้ามินกีดเป็นวันเดียวคล่องวันสุดท้ายของการเกิดสังคมโลกครั้งที่ 1 ไม่มีบัดตัน พ่อของเมนจาภินได้รับกลับมาดูแลห้องเมนจาภิน ซึ่งเมื่อเช้าๆ เขายังต้องเดินทางจากที่คุกอดเมนจาภินออกจากบ้าน พ่อของเขาก็ขอและเดิมไว้ด้วยความก้าวเนื่อพยานหน้าเมนจาภิน พ่อของเมนจาภินได้อุ้มเขาไปไว้ที่หัวบ้านพักคนชราพร้อมกับเงิน 18 เหรียญ โดยมี คริวนี้ย์ดูแลเลี้ยงดูเมนจาภิน และเรียกเขาว่าแม่เมนจาภินอาศัยที่บ้านพักคนชรา ที่ต้องเผชิญหน้ากับความตายตลอดเวลาจนนรุ้สึกว่าความตายเป็นแรกที่ต้องมาเยือนด้วยตัวสินิ

เมนจาภิน บัดตัน เด็กน้อยในร่างกายของยายชา วัย 80 ปี ที่เป็นโรคต้อในตา ข้อเท้าเสื่อม มือเท้าเกร็ง เขารู้สึกไม่สบายมากวัยชาที่พ้ออ ปล่อยวางจากทุกสิ่ง หลังจากนั้น เมนจาภินได้มาเจอกับกับตันในครั้งแรก เขายังเหมือนกับเพื่อนมากกว่าเจ้านาย เขายังได้สอนหลักษา ลีส์ให้แก่เมนจาภิน โดยเฉพาะเรื่องของการใช้ชีวิต ให้มีเสรีภาพในการใช้ชีวิต

ของตนเองอย่างกล้าหาญและสมบูรณ์ ในระหว่างที่เข้าทำงานกับพัฒนาโน่ เมนจาภินได้เจอกับอดีตนายช แอบบันด์ เขากลุ่มรักเขอ แต่สุดท้ายความรักครั้งนี้ก็เป็นไปได้ เพราะอดีตนายช มีสามีอยู่ก่อนแล้ว และในช่วงเวลาเดียวกันโชคชะตาที่ทำให้เมนจาภินได้เจอกับพ่อของเข้าและพ่อของเขากล่าวถึงความจริงให้เข้าฟังพร้อมกับยกธูริกิจให้เข้าได้บริหารต่อ

เมนจาภินได้พบรักกับเดซี่ ฟูลเลอร์ เด็กสาวที่เป็นรักแรกพบของเมนจาภิน ทั้ง 2 ได้สมหวังเมื่อวัยของทั้งคู่เดินทางมาบรรจบกัน เดซี่ อายุ 43 ปีและเมนจาภิน อายุ 49 ปี หลังจากเกิดอุบัติเหตุใหญ่ เดซี่หายตัวและไม่สามารถเดินบลลัดต่อไป ทั้งสองและเขากล่าวถึงให้ชีวิตอยู่ด้วยกัน ชีวิตที่เต็มไปด้วยชีวิต ไม่มีกฎ ไม่มีรูปแบบ ตายตัว มีแต่ความรัก หลังจากนั้นทั้ง 2 ก็มีลูกด้วยกัน โดยเมนจาภินมีความภักดิจิจิ เรื่องหัวใจที่จะเด็กลงเรื่อย ๆ เหตุการณ์หลายอย่างกิจการและยกเงินทั้งหมดให้เดซี่และแคโรไลน์ (ลูกสาว) พึ่งพาอยู่ตัวไปใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ จนเมนจาภินอายุ 6 ขวบ เศร้ารับเชิงเมืองและเขาก็ค่อย ๆ กลับเยี่นเด็กทารก และตายจากไปอย่างสงบ

2. แก่นเรื่อง (Theme)

การเห็นคุณค่าของชีวิต สุดท้ายมนุษย์ทุกคนต้องผลัดพรมากและต้องตาย

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้งกับช่วงเวลาที่ไม่ปกติแต่ถูกทำให้ปกติ ความขัดแย้งทางอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร

4. ตัวละคร (Character) โดยมีตัวละครหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

เมนจาภิน บัตตัน: เด็กที่เกิดมาในร่างวัยชรา ค่อย ๆ เติบโตและเด็กลง ๆ เรื่อย ๆ เมนจาภินมีภัณฑ์เครื่องประดับและเครื่องประดับที่สืบทอดกันมา แต่เมนจาภินไม่สามารถรักษาไว้ได้ เนื่องจากความล้มเหลวทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง ทำให้เมนจาภินต้องขายเครื่องประดับและรายล้อมไปด้วยผู้คนที่สนับสนุนการใช้ชีวิตแบบเข้าใจในสังคม

คุณนีร์: หญิงพิวต้าที่เป็นคนดูแลบ้านพักคนชรา เป็นแม่บุญธรรมของเมืองจามจุรี จิตใจดีเมตตา ผู้เดินไปด้วยความหวังและครั้งคราวในความดีของพระเจ้า เอื้อเต็มไปด้วยทัคคานคติเชิงบวกถึงแม้จะมีลูกของตนเองเออกยังดูแลบ้านฯกินด้วยความรักเช่นเดิม

กัปตันไม่ร์: มืออาชีพเป็นกัปตันเรือ เป็นหัวหน้าและเป็นเพื่อนของเมืองจามจุรี ชีวิตอยู่ด้วยกับสิ่งที่บริพบุรุษทำ แต่มีก้าวใจที่อิสรภาพและเสี่ยงภัย รักศิลปะ ชอบการล่าสัก มีส่วนในการสร้างความมั่นคงทางการให้กับเมืองจามจุรีให้ติดตามเย็นผู้ใหญ่และมีความติดต่อสื่อสารกัน

เดซี่ พูลเลอร์: หญิงสาวที่เป็นเจ้าของหมู่บ้านรักตั้งแต่เด็ก สดใส เต็มไปด้วยความดี ใจดี เสน่ห์อ่อนโยน แต่เออกตึมไปด้วยความแข็งแกร่ง

อลิซาเบธ แอบบ์อร์ด: หญิงสาวผู้แต่งงานแล้วกับผู้ชายชนชั้นสูงทางสังคม และเป็นผู้หญิงที่เมืองจามจุรีที่มีความสามารถทางด้านภาษาและภาษาอังกฤษ ซึ่งเมื่อก่อนเคยเป็นผู้หญิงที่มีความกล้าหาญที่จะพยายามว่ายน้ำข้ามทะเลจนสุดท้ายเออกลับไปท่านันได้สำเร็จ

โอมัส บักตัน: พ่อของเมืองจามจุรี นักธุรกิจที่ดูเหมือนจะเข้มแข็งแต่เต็มไปด้วยความห่วงใยลูกสาวจิตใจ อ่อนแอกล้าวและไม่ยอมรับในความจริง

๕. ฉาท (Setting)

ดากบ้านพักคนชรา, บ้านเรือ, บ้านพ่อของเมืองจามจุรี, โรงพยาบาลที่หยุดเดินเรือ, บ้านของเมืองจามจุรีและเดซี่ และโรงพยาบาล

๖. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)

สัญลักษณ์ที่ใช้ต้านการกำกับศิลป์ การออกแบบการแต่งหน้า และเทคนิคต้านความสมจริง ภาพและแสงในภาพยนตร์ใช้โทนสีอมเทสีองเพื่อให้ความอบอุ่น และเต็มไปด้วยความหวัง

7. อุปมาอธิบายในการเล่าเรื่อง (Point of view)

มีการกำหนดมุมมองในการเล่าเรื่องผ่านสมุดบันทึกของabenjamin โดยแบ่งมุมมองการเล่าเรื่องออกเป็น 3 ส่วน 1. การเล่าเรื่องของลูกสาวเจมสิน บัตตัน 2. การเล่าเรื่องของเดช และ 3. การเล่าเรื่องของตัวเมนเจมินเอง

จากกรณีเคราะห์ที่โครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ (Narration of film) ข้างต้น จะเห็นได้จากการสังเคราะห์ใน “The Curious Case of Benjamin Button: ชีวิตอัศจรรย์ของมนุษย์ บัตตัน” ให้มีการวางแผนเรื่องและบริคิด ทั้งการออกแบบตัวละคร แก่นเรื่อง (Theme) ความเขัดแย้ง (Conflict) ทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของหลักค่าสอนศาสนา เช่น ความเชื่อและศรัทธาในพระเจ้า ความรักแบบไม่ต้องครอบครอง การปล่อยวาง การเข้าใจสังคมของโลกใบหนี้ ดังเช่น ประโยคที่ว่า We all die in diaper (เราทุกคนเกิดตายในผ้าอ้อมกันทั้งนั้น) ซึ่งเนื้อหาในภาพยนตร์ นั้นมีความใกล้เคียงกับหลักค่าสอนเรื่องจริงของศาสนาพุทธ

จากโรคภัยนตร์สูโรคงแห่งความเป็นจริง

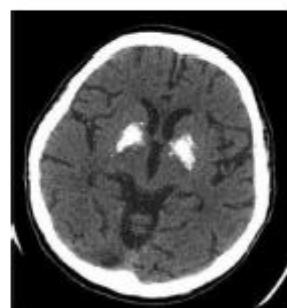
จากภาพยนตร์เรื่อง “The Curious Case of Benjamin Button: ชีวิตอัศจรรย์ของมนุษย์ บัตตัน” โรคที่ตัวละครมนุษย์ บัตตัน ป่วย คือ โรควัยรำในเด็ก (Progeria) สองผลทำให้เด็กคนดังกล่าวมีสภาพลักษณะแก่ตัวแต่ในหน้ารวมถึงพิริเวณที่มีริ้วรอยเพียบย่นเหมือนคนอายุประมาณ 80 ปี และโรคดังกล่าวก็เกิดขึ้นในชีวิตจริง โดยในกรณีนี้เกิดขึ้นที่ประเทศบังคลาเทศ เมื่อคุณแม่คนหนึ่งได้ให้กำเนิดทารกที่มีใบหน้าคล้ายกับคนแก่อายุ 80 ปี ซึ่งโรคนี้ เป็นโรคหายากและมีโอกาสเกิดขึ้นน้อยมาก เกิดขึ้นได้ประมาณ 1 ใน 4 ล้านของอัตราการเกิด และถูป่วยที่เป็นโรคนี้ก็จะมีช่วงอายุที่สั้นกว่าปกติ (Zoe Neuman, 2016)

ถึงแม้ว่าจุบันเทคโนโลยีด้านการแพทย์จะก้าวหน้าไปมากแค่ไหนก็ตาม แต่โรคนี้ก็ไม่สามารถรักษาให้หายได้ เนื่องจากเป็นโรคที่เกิดขึ้นได้น้อยมาก นอกจากนั้น ยังมีผู้ป่วยที่เป็นโรคลักษณะนี้ในหลาย ๆ ประเทศด้วยกัน ดังนั้น การสืบต้น

เรื่อหัวข้อและร่วมที่เกี่ยวข้องกับโรคที่ได้ถูกกล่าวหาเป็น “The Curious Case of Benjamin Button: ชีวิตอัศจรรย์ของมนุษย์นักบัตตัน” จึงพอมีรือมูลอยู่บ้าง แต่แตกต่างจากโรคที่จะกล่าวถึงต่อจากนี้ คือ โรคฟาร์ซินโตรม (Fahr Syndrome) ซึ่งเป็นโรคความผิดปกติทางระบบประสาทที่ทำได้ยาก โดยมีการปรากฏตัวของแคลเซียม (calcifications) ที่บริเวณสมอง เป็นแคลเซียมชนิดผุนที่กระจายไปทั่วสมอง มีการดันพื้นและทำการตีกษาครั้งแรกโดยนักประสาทวิทยาชาวเยอรมันเมื่อปี ค.ศ. 1930

ภาพที่ ๓ ผู้ป่วยที่เกิดมาหน้าคล้ายคนแก่วย ๘๐ ปี
ที่มา: Zoe Nauman, (2016)

ภาพที่ ๔ สมองของผู้ป่วยที่เป็นโรคฟาร์ซินโตรม (Fahr Syndrome)
ที่มา: Dr Daniel J Bell and Dr Mai-Lan Ho, (n.d.)

อาการที่เกี่ยวข้องของผู้ป่วยโรค โรคฟาร์ซินโตรน (Fahr Syndrome) คือ ส่งผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวทางร่างกายและสภาวะทางด้านจิตใจที่หัน 2 ล้อ จะแสดงอยู่ในรูปแบบของ ฯ อาการหันหันจะมีอาการด้านความผิดปกติทางด้านการพูด โดยอายุของผู้ป่วยจะเกิดขึ้นในวัยกลางคนและอาการของโรคจะค่อย ๆ ทรุดลงไปเรื่อย ๆ สภาวะความเมินเด็กจะถูกแทรกแซงเข้ามาแทนที่ความเมินญี่ใหญ่ ความคิดเชิงเหตุ และผลจะเพิ่มมากขึ้น

แนวทางการรักษาไม่มีวิธีการรักษาให้หาย ไม่สามารถผ่าตัดได้ เพราะมีความเสี่ยงจะกระแทกกระเทือนต่อสมอง ดังนั้นแนวทางการรักษา คือ รักษาตามขั้นบันไดแต่ไม่ใช่บันไดที่ก้าวขึ้นแต่เป็นขั้นบันไดที่ก้าวลงไปเรื่อย ๆ สาเหตุของโรคยังไม่สามารถระบุได้แน่ชัด โดยอาจได้รับการถ่ายทอดมาทางพัณฑุกรรมหรือเกิดจากความผิดปกติของโครงโน้มของผู้ป่วย จากงานวิจัยของต่างประเทศได้ระบุเอาไว้ว่าผู้ป่วยโรคนี้จะมีอายุตั้งแต่ 40-60 ปี (Orphanet J Rare Dis, 2013)

จากการศึกษาผู้ป่วยฟาร์ซินโตรน (Fahr Syndrome) ในต่างประเทศ ผู้ป่วยหลายราย ๆ รายมีประสาดร้อนร่วมกัน คือ การไม่ได้รับโอกาสในการรักษาอาการของโรคที่ป่วยจริง ๆ เนื่องจากอาการเริ่มต้นของโรคที่นี้จะแสดงออกทางด้านอารมณ์ เป็นหลัก หากแพทย์ไม่สังเกตสแกนสมอง (CT Scan) ก็จะไม่พบต้นเหตุของโรค ผู้ป่วยหลายรายต้องใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก ทั้งล้มเหลวทางอาชีพการทำงานและล้มเหลวทางด้านครอบครัว เพราะโรคดังกล่าวไม่ใช่โรคที่เป็นที่รู้จักเมื่อเทียบกับโรคอื่น ๆ อย่างเช่น โรคอัลไซเมอร์ โรคฟาร์ซินโตรน โรคดาวน์ซินโตรน เป็นต้น

ในเมืองไทยและทั่วโลกมีผู้ป่วยเป็นโรคนี้น้อยมาก กรณีศึกษา ผู้ป่วย โรคฟาร์ซินโตรน (Fahr Syndrome) เธอชื่อนางสาวศิริกิริพ แวนไชร์ ปัจจุบันขณะอายุ 35 ปี ป่วยเป็นโรคฟาร์ซินโตรนเมื่อปี พ.ศ. 2557 ขณะนั้นเธออายุ 31 ปี ซึ่งถือว่า เชอเป็นผู้ป่วยที่อายุน้อย

ก่อนหน้านั้นเชอมีชีวิตปกติ เกิดมาในครอบครัวชาวราษฎร์ในต่างจังหวัด ฐานะครอบครัวปานกลาง เรียนจบระดับปริญญาตรี สาขาสื่อสารมวลชนที่มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ก่อนที่เชอจะป่วยเชอทำงานเป็นหักขาที่ช่อง 9 อมตะ จำกัด (มหาชน) และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาพที่ ๕ ภาพถ่ายผู้ป่วยฟาร์ซินโตรม (Fahr Syndrome) (ก่อนป่วย)

ที่มา: พัชนี แสงไชย (2556)

เรื่องมีอาการป่วยเริ่มต้นจากสภาวะอารมณ์ที่มีดีปกติ ตระรากการใช้เหตุ และผลพิคปกติ ทำงานเพิดเพลินบอย และไม่สามารถเรียนหนังสือได้ จากนั้นก็เริ่มเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลหลาย ๆ แห่งและหลาย ๆ แผนก ในเมืองตันแพทอยวินิจฉัย และลงความเห็นว่าเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว (Bipolar Disorder)

หลังจากรับประทานยาเพื่อรักษาโรคอารมณ์สองขั้ว (Bipolar Disorder) เข้าไปเรื่อยมีอาการน้ำลายยืด คอสบัดตลอดเวลา จนครอบคลุมตัวศีรษะมาตัวทั้งตัวไปเรื่อยมาอีก แพทย์ได้สั่งสแกนสมอง (CT Scan) และพบสมองเต็มไปด้วย แผลเรื้อรังซึ่งเป็นอาการของผู้ป่วยโรคฟาร์ซินโตรม (Fahr Syndrome) ซึ่งเป็นโรคที่พบได้น้อยมาก ยังไม่มีการรายงานหรือวิจัยในเนื้อกรุงเทพฯ มีแต่รายงานและงานวิจัยในต่างประเทศเท่านั้น เธอจึงกล่าวเป็นคนไข้ที่แพทย์ใช้ในการศึกษา (Case Study) ของโรงพยาบาลศิริราช

พัฒนาการของผู้ป่วยโรคฟาร์ซินโตรม (Fahr Syndrome) ในกรณีนี้ให้เห็น เธอมีปัญหาเรื่องของอารมณ์เมินหมักในช่วงแรก ทางด้านร่างกายมีอาการคอสบัด มีปัญหาเรื่องการเดิน และมีพฤติกรรมที่เหมือนเด็กลงไปเรื่อย ๆ ปัจจุบันเธอป่วยมาแล้ว 4 ปี มีปัญหาหล้า ๆ คือ เรื่องพฤติกรรมความเมินเด็กในทางด้านเดิมใจ เช่น มีพฤติกรรมอยากรเล่นตุ๊กตา อยากได้ของเล่นที่เหมือนกับเด็กผู้หญิงและวักษะจดจำเรื่องราวด้วย

ในวัยเด็ก ความทรงจำอัจฉริยะน้อยในเรื่องราวเก่า ๆ ยังคิดย้ำกัน แต่ทางด้านร่างกาย เขอยังจากศูนย์ไปไม่ไกลกับภาพหนึ่งเรื่อง "The Curious Case of Benjamin Button" หรือตัวจริงของเบนจามิน บัตตัน" แต่พฤติกรรมการแสดงออกของเขามีเมื่อเด็ก ในวัยประมาณ อายุประวัติ 8-9 ช่วง

ปัจจุบันเขามีปัญหาเรื่องการสื่อสาร ด้านการพูด ส่วนใหญ่จะสื่อสาร ด้วยการเขียนแทน ทางด้านร่างกาย มีความผิดปกติโดยเฉพาะเรื่องการเดิน และการเคลื่อนไหว รักษาโดยการรับประทานยาควบคุมอารมณ์ แก้อาการ ลดเกร็งและจัดให้หักซึ่งเพื่อรักษาอาการทางด้านร่างกาย

ความไม่รู้เกี่ยวกับโรค คือ ความน่ากลัวรูปแบบหนึ่งที่คนไข้และญาติ ต้องเผชิญหน้า ถึงเดียวที่จะทำได้ คือ การยอมรับในความเป็นจริงและไว้วิธีคิด แบบในแก่นภาพหนึ่ง (*Theme*) การเห็นคุณค่าของชีวิต การเผชิญหน้ากับความจริง สุดท้ายมนุษย์ทุกคนต้องผลัดพรมากและต้องตาย ไม่ว่าผู้คนจะป่วยหรือไม่ป่วย เด็กหรือผู้ใหญ่ยอมเดินทางสู่สวรรคาลัยตามทางเดินเดียวกันทุกคน บทเรียน ที่ได้จากการชุมและภารวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องจากภาพหนึ่ง สุหลักคิด การมองนาสติภารนา (การระลึกถึงความตาย)

ภาพที่ ๖ ภาพถ่ายผู้ป่วย Fahr ซินโดร์ม (Fahr Syndrome) (ปัจจุบัน)
ที่มา: พัชนี แสนไชย (2561)

ມູນມອງຄວາມຕາຍ

អង្គភាពទីក្រុងរដ្ឋបាលសាសនា (អរណានុវត្ត)

พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ในอภิธรรมปัจจเวกขดว่า “เรามีความแก่เป็นอยู่ร่มดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้ เรายังมีความเจ็บไข้เย็นอยู่ร่มดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้ เรายังมีความตายเมินอยู่ร่มดาจะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้ เรายังต้องหักคราจากสิ่งอันเป็นเพื่อรักทั้งปวงและสรรพสัตว์มีกรรมเป็นของตนจะต้องรับกรรมที่กรรมทำให้ได้ด้วยตนเอง” และถึงแม้ว่าเทคโนโลยีจะก้าวหน้าไปแค่ไหนก็ตามก็ไม่สามารถหยุดยั้งความเจ็บและความตายของมนุษย์ได้ (กานา ภรีภูวดล, 2555)

การมรณานุสติภาระ (การระลึกถึงความตาย) หลายคนอาจคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของคนแก่และเป็นเรื่องไกลตัว แต่ความเป็นจริงแล้วหากเรียนรู้ในช่วงอายุที่ยังห้อยใจจะเปรียบเสมือนต่อการดำเนินชีวิตได้อย่างมาก การระลึกถึงความตายก่อนตายคือ ความอินติที่จะเปิดประดู่ต้อนรับความตาย มนุษย์ทุกคนตั้งแต่เกิดมาล้วนต้องเผชิญหน้ากับความตายทั้งสิ้น

ด้วยท่านอาจารย์พุทธาสาส เดยกองกว่าเกิดมาทั้งชีวิตเพื่อเรียนรู้ช่วงเวลา ครั้งสุดท้ายเมืองการหลับครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดทันตีการตาย (พุทธาสาสกิริยา, 2550)

อาจารย์ประมวล เพิ่งจันทร์ได้ให้ความมองเห็นว่ากับความตายอาจไว้ว่า “ชีวิตมันจะเป็นชีวิตก็ต่อเมื่อเราต้องตาย และก็ เพราะว่าความตายนี่แหล่ะทำให้ชีวิต มีความหมายและมีคุณค่า มันเหมือนเราเดินคลอดถ้ามันไม่เจ็บปวดใน 90 นาที เรายังคงไม่เป็นและยัง การที่เราพยายามทุกภูมิที่ทาง ลงไปเล่นให้ดีที่สุดในสนาม เพราะเรารู้ว่าเรามีเวลาแค่ 90 นาที ทุกทักษะทุกการส่งบอล ภัยแลกต้องประณีตที่สุด เพราะหากเรารู้ว่าชีวิตเราต้องจบลง ทุกหัวมันเลยมีความหมาย เพราะฉะนั้นคุณค่า และความงามของชีวิตมันจะเกิดขึ้น เพราะว่ามันมีจุดสิ้นสุด และยิ่งเราตราะหนักถึง จุดสิ้นสุดมากเท่าไหร่ วันนี้ก็ยิ่งสวยงามมากขึ้นเท่านั้น” (น้ำபழ ไชยฤทธิ์, 2561)

คนส่วนใหญ่ไม่อยากจะเลือกถึงความตาย เพราะถือกันว่าความตายเป็นเรื่องอัปมงคล ให้พรดูเรื่องความตายขึ้นมา ก็มักจะถูกมองว่า ไม่รู้กาลเทศะ ไม่รู้อะไรควร

ไม่ควร ผลของการพยายามหลบเลี่ยงความตายดังกล่าวมาหนึ่ง จึงเมื่อวันหนึ่งกำลัง เพชรินความตายซึ่งมาจริง ๆ จึงไม่รู้ว่าจะรับมือกับมันได้อย่างไร พอมีไครตายซึ่งมา จึงตกอยู่ในความเสียใจ โศกเศร้า วางแผน วางแผนที่เจริญมรณานุสติ ภารนาอยู่เสมอหนึ่ง จะได้รับผลทันตา คือ ไม่ประหันพรัตนพรีงต่อความตาย จะทันกลับมาใช้เวลาทุกนกที่อย่างดูถูก ไม่เลี้ยวลักษณะที่เดียวที่เขาจะพำนณาเวลา ไปอย่างไรประโยชน์ เขายังถือว่าการใช้เวลาไปกับกิจกรรมอันไร้แก่นสารเป็นบาป ชนิดหนึ่งไม่ใช่กรรมท่า ดังคำของพระบรมคุณที่ว่า “โน โน มากุปจุค” (อย่าปล่อยเวลา ผ่านไปอย่างไรค่าแม้เพียงขณะเดียวเดียว) (ว.วัชรเมธี, 2561)

นอกจากความมองความตายของพระพุทธศาสนาแล้วความมองความตาย ของชาวคริสเตียนนิกายโปรเตสแตนต์เชื่อว่าการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เป็นเรื่องชั่วคราว เท่านั้น เพราะชีวิตหลัง ความตาย คือการกลับไปมี “ชีวิตนิรันดร์” ซึ่งหมายความว่า เมื่อตายแล้วมนุษย์จะกลับไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าในสรรศ์อันเป็นที่อยู่ของ โดยพระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้สำหรับมนุษย์ทุกคนที่เชื่อและวางใจในพระองค์ ตามพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าไม่ได้สร้างมนุษย์ให้มีความตาย แต่เมฆุญยู่รักษาให้พิสดารต่อพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น พระองค์จึงทำให้มนุษย์ต้องตาย เพื่อลงโทษ การตายก็คือการขาดจากความสัมพันธ์กับพระเจ้า แต่ในที่สุดแล้วพระเจ้า ก็ทรงส่งพระเยซูคริสต์มาให้มาที่โลกนี้เพื่อให้วยุทธ์กลับไปคืนดีกับพระเจ้า ยิ่งครั้ง การกลับไปคืนดีนี้คือการกลับไปมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าแบบถาวร ซึ่งไม่มี สิ่งใดแยกได้อีกแม้กระทั่งความตายของร่างกาย ดังนั้น ชีวิตนิรันดร์ได้เริ่มต้นขึ้น ในชีวิตนี้แล้วทันทีหลังจากเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยคติความเชื่อเรื่องชีวิต หลังความตายของชาวคริสเตียนส่งผลต่อการดำเนินชีวิตโดยชาวคริสเตียนเชื่อว่า ชีวิตบนโลกนี้เป็นเรื่องชั่วคราว ชีวิตหลังความตายยังไงก็ว่ามา (เดชพงษ์คงมา, 2561)

นักภาษาญี่ปุ่นโดยเฉพาะจากสังคมตะวันออกบ่อยครั้งมองความตายในแง่ ความสัมพันธ์อันแนบสนับสนุน เป็นเรื่องปัจจัยบุคคลของความตายในครอบครัว ของบรรดาเคียงข่าย ไม่เพียงเท่านั้นยังขยายผลถึงความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ของความตาย การไว้อาลัย / ไว้อกุซ (koubenkō) พิธีพ (hinen) จำนวนไม่น้อย

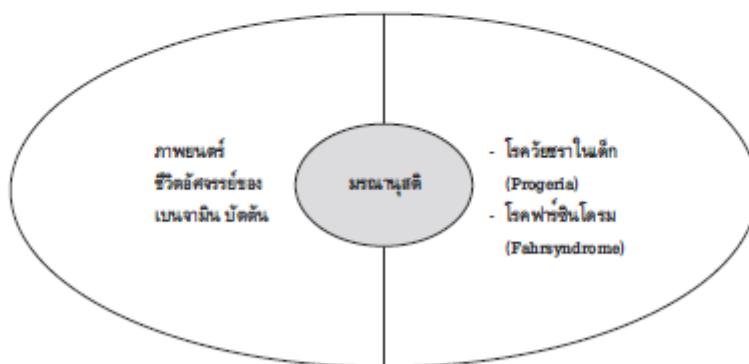
แสดงถึงความเข้าใจต่อความตายอันน่าไปสู่รูปแบบความเชื่อในวัฒนธรรมของตนเอง ทั้งวัฒนธรรมอันเกี่ยวเนื่องกับความตายมากกว่าสิ่งที่ปรากฏ เชิงประจักษ์ ซึ่งอาจส่งผล ในแง่คู่ตรายข้างระหว่างพื้นเพดานความธรรมดางามมุขของวัฒนธรรมความตายของ โลเกีย์ชาวราส (logies death culture) ของสังคมตะวันตก และความสลับซับซ้อน ลึกซึ้งของพิธีกรรมความตายอันศักดิ์สิทธิ์ (colored death rituals) ของผู้คน ในเมตตาลวัฒนธรรมอีกด้วย (darmoplast อินทร์จันทร์, 2560)

ความโศกสลด (grief) เป็นการแสดงออกทางอารมณ์อันเป็นสาคลของ การสูญเสีย / ความกีบโียด ด้วย Bowbly (1991) นักจิตวิทยาล่าวยังได้แต่การแสดงออกทางสังคมในการไว้ทุกข์กลับเป็นลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรม และวิถีการสูญเสีย (loss) จะเป็นแนวคิดหนึ่งของความเคร้าໂຄกและภารไว้อาลัยที่ควรจะต้องทำความเข้าใจ แรงกระตุ้นต่อวิกฤติการณ์ที่เพรชิญหน้าร่วมกันและการสูญเสียของปัจเจกบุคคล ตามความคิดของ Freud (1968) การไว้อาลัย (mourning) จึงกล้ายเมินวิถีทางสังคม และวัฒนธรรมที่มนุษย์ดำเนินการเพื่อรับมือกับการสูญเสียอย่างมีนัยยะสำคัญ ต่อความตาย

จะเห็นได้ว่าการกล่าวถึง “ความตาย” ในสังคมตะวันตกและในสังคมไทย มีความแตกต่างกันถึงแม้จะเป็นเรื่องเดียวกันแต่ก็มองต่างกัน แตกต่างจาก ภาคยนตร์เรื่อง “The Curious Case of Benjamin Button: ชีวิตอัศจรรย์ของ เมนจามิน บัตตัน” ภาคยนตร์ที่สร้างจากผู้สร้างที่อาชัยในสังคมตะวันตกแต่น้อมนำ และใช้หลักค่าสอนของพระพุทธศาสนาไปใช้ในเรื่องของการมองความตายว่า เป็นเรื่องของธรรมดางามมุขและมองความตายแบบงดงามมิได้นำเสนอในมุมมอง ความเคร้าໂຄก ผ่านตัวละครที่มีอาการเจ็บป่วยจากโรคภัย แต่สามารถนำเสนอ แห่งชีวิตผ่านภาคยนตร์ได้อย่างดงาม ผ่านศิลปะการเล่าเรื่องแบบภาคยนตร์ ได้อย่างสมบูรณ์

บทสรุป

จากภาพที่ 7 สะท้อนให้เห็นถึงการเรื่องโยงจาก 3 มุมมอง คือ ภาคพยนตร์ ความเจ็บป่วยสู่ความตายและหลักธรณานุสติ (การระลึกถึงความตาย) เมื่อบาเรย์น สะท้อนให้เห็นหลักค่าสอนในประเดิมที่ได้รับเจนรื้อ การอยู่กับปัจจุบันการระลึกถึงความตายเสียก่อนตาย เป็นการบรรลุนิติพหานได้ในชีวิตนี้ ตามหลักพระพุทธศาสนา โดยการระลึกถึงความตายมีด้วยกันหลักหลายวิธี แต่การรับซึมภาคพยนตร์ที่มีเนื้อหาสืบสานความตายในมุมมองอันงดงาม พسانกับการเล่าเรื่องด้วยศิลปะ ด้านภาคพยนตร์ เป็นอีกหนึ่งมิติเพื่อให้ผู้ชุมสามารถมองเห็นความตายด้วยสติ ปล่อยวาง และไม่ยึดติด เป็นแนวทางค่าเดินชีวิตถึงแม้อาจยังไม่ถึงนิพพาน แต่อย่างน้อยชีวิตก็จะงาม เบ็นเครื่องมือแห่งความรู้เท่าทันโลกและชีวิตด้วยปัญญา แห่งรักบูธรรม แล้วใจถึงความเกิด แก่ เจริญ ตาย ที่จะมาถึงตัวเราอย่างแท่นอน

ภาพที่ 7 วงจรรวมมนตนาสติจากการซึมภาคพยนตร์
ที่มา : พัชณี แสงไชย (2562)

ภาษาพยัคฆ์นี้เป็นงานศิลปะที่ตอบช่องทางความคิดและมุมมองของผู้สร้างเอาไว้ จุดร่วมกันระหว่างผู้สร้างและผู้ชม นั่นคือ การเข้าใจการสื่อสารที่ผู้สร้างถ่ายทอด ผ่านกระบวนการกรอกวิธีการเล่าเรื่องแบบภาษาพยัคฆ์ การรับรูปภาษาพยัคฆ์และทำให้ ผู้ชมเกิด “พุทธปัญญา” เด็กเข่นการอ่านหนังสือธรรมะหรือการปฏิบัติธรรม ถือว่าเป็น พรอันประเสริฐให้กับมนุษยชาติ

ข้อเสนอแนะ

ประเด็นที่ผู้เขียนค้นพบคือ ค้นพบพุทธบัญญา เรื่องการมรณานุสติ หลังจากรับชมภาพยนตร์ ที่ใกล้เคียงกับการอ่านหนังสือธรรมะเรื่องการปฏิบัติธรรม เชื่อมโยงโลกในภาพยนตร์และโลกในความเป็นจริงซึ่งเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว อาจไม่ใช่ความมองที่กว้างขวางแต่เป็นประเดิมเล็ก ๆ ที่น่าไปสู่ประเดิมใหญ่ ๆ ในสีวิต หันคือ ความตาย หากจะต่อยอดความรู้อาจเพิ่มเติมการศึกษาวิธีการอื่น นอกจาก การรับชมภาพยนตร์แล้ววิธีการอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดมรณานุสติจะถือเป็นความตายได้บ้าง เพราะการมรณานุสติจะไม่ล่องทางเกิดขึ้นได้โดยทางไม่ได้รับการฝึกฝน โดยเสือกเชื่อมโยง กับสิ่งใกล้ตัวน่าจะเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุด

บรรณานุกรม

- ก้าว ภูริภูวดล. (2555). ธรรมะทางเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ: เอ.พี.กราฟิกดีไซน์และการพิมพ์.
ดลองรัตน์ ทิพย์พิมาน. (2539). วิเคราะห์โครงสร้างการเงินเรื่องในสภาพนั้นๆ เมื่อวันนั้น
ที่สืบตัวเล็กเป็นสครี. (เก็บมาเพื่อปรับรูปภาพหน้าบันทึก, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
เชิญพร คงมา. (2561). มอง ความตายใน 3 ศาสนา. ชีเครท. สำนักงาน <https://goodlifeupdate.com/healthy-mind/dhamma/9991.html>.
ไดรงค์ พูล อิการ์จันทร์. (2560). มรณะ มรณะ และมานุษย์วิทยาว่าด้วยความตาย มรณะ
ชีน । วารสารท้องเรียนมานะชีวิทยาว่าด้วยความตาย. กรุงเทพฯ: ภาควิชา

- มนุษยวิทยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ.
น้ำபாய் இயாதீ. (2561). தாய்க்ளெடாய். ஒக்டே. ஸிம்சுக்காக https://adaymagazine.com/die-before-die/?fbclid=IwAr1jS9i3iW3_5YYWDDhRJIAVBkM-TQ34y0jRoD-XyyunS3OuGw5hHZeJQo.
- พัชนี แสงไชย. (2556). ภาพถ่ายผู้ป่วย Fahr ชื่นโตระ (Fahr Syndrome) (อธิต). กรุงเทพฯ: ภาพพจน์และดิจิทัลเมดิယ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พัชนี แสงไชย. (2561). ภาพถ่ายผู้ป่วย Fahr ชื่นโตระ (Fahr Syndrome) (ปัจจุบัน). ภาพพจน์และดิจิทัลเมดิਯ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พุทธาสกิกุ. (2550). ตாய்க்ளெடாய் கருங்காலம்: ஓரம்ஸ்காலைஸ்டான்மான்லீஒரம். ว. วัชรเมธี. (2561). บทความลึกลับในโลก (การระลึกถึงความตาย). ชีวจิต. ஸிம்சுக்காக <https://goodlifeupdate.com/healthy-mind/dhamma/3567.html>.
- Bowlby, John. (1981). *Attachment and Loss*. Harmondsworth: Penguin.
- David Fincher. (Director). (2008). *The Curious Case of Benjamin Button*. Warner Bros: United States.
- Dr Daniel J Bell and Dr Mai-Lan Ho. (n.d.). *Fahr syndrome*. Retrieved From <https://radiopaedia.org/articles/fahr-syndrome-1>.
- Freud, Sigmund. (1968). Mourning and Melancholia. in *The Standard Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud*. James Straehey, ed. Pp. 243-258. London: Hogarth Press.
- Giannetti, Louis. (1990). *Understanding Movies*. (5th ed.). Englewood Cliffs, N.J.; Prentice Film and Television, edited by John Hill and Martin McLoone, 177-82.
- Orphanet J Rare Dis. (2013). *Fahr's syndrome: literature review of current evidence*. Retrieved From <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3853434/>.
- ROTTENTOMATO, (2019). *The Curious Case of Benjamin Button*.

- Retrieved From https://www.rottentomatoes.com/m/curious_case_benjamin_Button/.
- Zoe Nauman, (2016). The Real Life Benjamin Button. Baby boy born with rare condition that makes him look like an elderly man - but his parents are ecstatic about his 'special' illness. The Sun, A New UK Company.

Translated Thai References

- Buddhadasa Bhikkhu. (2007). Die before Die. Bangkok: publishing a chapel and institutions Celebrated enlightenment. [in Thai].
- Chalongrat Tippiman. (1996). An Analysis of Narrative Structure in American Women's Films. (Thesis of Master' Degree, Chulalongkorn university). [in Thai].
- Chernporn Kongma. (2018). See the death in 3 religions. Secret. Retrieved From <https://googlifeupdate.com//healthy-mind/dhamma/8981.html>. [in Thai].
- Damrongpol Inthan. (2017). Marot and anthropology of death 2560 Marot. ' Journal of Anthropology of Death. Bangkok: Department of Anthropology, Faculty of Archaeology, Silpakorn University. [in Thai].
- Kamphu Phutiphuvadol. (2012). Dhamma Metropolis. Bangkok: A. P. Graphic design and Printing. [in Thai].
- Nampai Chaiyarat. (2018). Die before Die. A Day. Retrieved From https://eadaymagazine.com/die-before-die/?fbclid=IwAr1jS9i3iW3_5YYWDhRJIAVBkM-TQ34y0jRoD-XyyunS3OuGw5hHZeJQo. [in Thai].

ที่ ศธ ๐๔๑๓.๑๑๖/วารสาร

กองบรรณาธิการวารสารสังคมศาสตร์ฯ
คณฑ์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนรามคำแหง เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง การตอบรับการตีพิมพ์บทความ

เรียน อาจารย์ พัชนี แสนไชย

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิชาการ เรื่อง “ภาคผนวก “ชีวิตอัศจรรบีของเบนจาภิน บัดดัน” บทเรียน จากความเข็บป่วยสู่ความตาย โรควัยชราในเด็กและโรคฟาร์ซินโตร์กับหลักการ湿润anus (การระลึกถึงความตาย)” เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นั้น ทางกองบรรณาธิการขอแจ้งให้ทราบว่าบทความดังกล่าวผ่านเกณฑ์การพิจารณาและเห็นชอบให้ตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ปีที่ ๔๖ ฉบับที่ ๑ / ๒๕๖๒ (มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๒)

เชิงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กังสกอร์ เชาว์วิฒนกุล)
บรรณาธิการวารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ศูนย์ติดตามการอ้างอิงวารสารไทย
Thai-Journal Citation Index Centre

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน :

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสาร กลุ่มที่	สาขา
1	วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	0125-2860	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	1	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

[Back to top](#)

Copyright 2005. Thai-Journal Citation Index (TCI) Centre. All rights reserved.
Contact: tci.thai@gmail.com